

KOVÁCS GÁBOR,

a Kovács Máté Városi Művelődési Központ
és Könyvtár igazgatója,
Bessenyci György-díj

Kovács Gábor 1954. november 6-án született Debrecenben. 1973. szeptember 1-től - 1976. november 30-ig Balmazújvároson a Veres Péter Művelődési Központban, 1976. december 1-től - 1978. február 28-ig a hajdúszoboszlói Művelődési Központban dolgozott, mint előadó. 1977-ben a debreceni Tanítóképző Főiskola népművelő-könyvtáros szakán szerzett diplomát. 1982. március 1-től - 1983. augusztus 31-ig a Kólcsey Művelődési Központ szervezési csoportvezetője, 1983. szeptember 1-től - 1985. december 31-ig a Hajdú-Bihar megyei Moziüzemi Vállalat alkalmazottjaként, a hajdúszoboszlói Bocskai Filmszínház igazgatója. 1986. január 1. óta dolgozik jelenlegi munkahelyén, mint igazgató.

Kovács Gábor 25 éve dolgozik a közművelődésben, s ebből több mint egy évtizede jelenlegi munkahelyén, a Kovács Máté Városi Művelődési Központ és Könyvtárban. Tagja a Népművelők Országos Egyesületének, a Közművelődési és Közgügyi-témeyi Dolgozók Szakszervezetének, a Magyar Filmklubok Szövetségének. Alapító- és vezetőségi tagja a Szoboszlón jelenleg is működő civil szervezeteknek. 1986-91-ig a TIT hajdúszoboszlói szervezetének titkáráként számos előadásorozatot, szabadegyetemet szervezett.

1987 óta itthon és külföldön rendezett kiállításokkal, kiadványok szerkesztésével ápolja, segíti, népszerűsíti a városban élő népművészeket. Javaslataira és kezdeményezésére jött létre a Bocskai István Helytörténeti Múzeum „Hajdúszoboszló élő népművészete” című állandó kiállítása. Kiemelkedő jelentőségű a Szókimondó című helyi folyóiratban közölt „A hagyományok útján” című sorozata, mely feldolgozza a 13 szakágban működő, több mint húsz népművész pályafutását. Ehhez kapcsolódott a „13 tárgy - 26 fotó” címmel rendezett kiállítás, az 1998. évi falinaptár kiadása, mely szintén Hajdúszoboszló élő népművészeit mutatja be.

Népművészeti kiállításokat szervezett Palangában, Bad-Dürnheimben, Késmárkon, Dicsőszentmártonban.

1990 óta egyik szervezője a Nemzetközi Amatőr Művésztalápnak, melyen öt ország (Románia, Csehország, Lengyelország,

Szlovákia és Magyarország) legjobb nem hivatásos alkotói vesznek részt. Az idén ötödik alkalommal vezeti az Országos Népi Szoborfaragó Táborát, melynek munkája során több mint ötven kispasztikával, közel 8-10 köztéri szoborral gazdagodott a helyi múzeum.

A Szoboszlói Galéria vezetőjeként közel kétszáz képzőművészeti kiállítást szervezett, segítségével került Hajdúszoboszló közterére 1992-ben Szabó László: A növekedés szimbóluma és 1994-ben Kígyós Sándor: Zászló című szobra.

Létrehozója az ifjúság szórakoztatását szolgáló T-boy Szórakoztató Központnak.

1994-ben ismerkedik meg Joseph Kadar szoboszlói születésű, jelenleg Párizsban élő festőművésszel, akivel 1995-ben és 1997-ben együtt rendezik a Nemzetközi Mail-Art Biennálét, a világ első Kollázs Biennálét, és az 1996-ban városunkban megnyílt Nemzetközi Modern Múzeum is közös munkájuk eredménye.

Harmadik éve kezdeményezője és megvalósítója a háromnapos nyári Szoboszlói Folk Hétvégének, ahol az ország legismertebb 12 népzenei együttese, táncosai és környékbeli népművészek szórakoztatják a többezres magyar és külföldi nézőközönséget.

1996. januárjában indította el, mint alapító szerkesztő az első helyi kultúrával, hagyományokkal, történelemmel, képzőművészettel stb. foglalkozó Szókimondó című kulturális folyóiratot. A folyóirat havi rendszerességgel jelenik meg. A lap megjelenéséhez olyan támogatókra talált, mint a Nemzeti Kulturális Alap, az Országéptető Alapítvány és a Pro Renovanda Cultura Hungariae Alapítvány Karácsony Sándor Emlékére szakalapítvány.

Kovács Gábor igazi lokálpatrióta, az emberek szeretik, szakmai tanácsát, véleményét rendszeresen kikérik. Nem lehet olyan kulturális vagy sportrendezvény a városban, melyhez köze ne volna. A „Hajdúszoboszlói Nyár” rendezvényei, orgonahangversenyek, zenélő udvarok, nemzetközi csoportok bemutatói, városi lovasnap, Húse Károly Nemzetközi Emlékverseny, Gázláng sakkfesztiválok, Szoboszlói superbajnokversenyek, TV-s közvetítések segítőkjeként szerzett tartalmas perceket az embereknek. A helyi kulturális intézmények összehívása körüli huzavona során 1997-ben kiállt a dolgozók érdekeiért, így gyakorlatilag egyetlen alkalmazott sem vesztette el állását, neki köszönhetően.

